

Zase se budím

Pavel Čadek

Zase se budím
na dece ve 2:10.
Byl to jen sen, říkám si
a srdce zklidňuje se.
To by se nemohlo stát,
to by nedávalo smysl,
to by bylo mimo mísu.

V tom snu jsem za vládce si volil diktátora,
aby mě ochránil před jinou diktaturou.
A z mobilu jsem natukal do fóra,
že prý sním o světě s telefonní šňůrou.

A pak jsme pětatřicet let sbírali vička,
aby postižení měli stovku za ně.
A dávali jsme operovat svého králíčka,
když jiného jsme zatím měli na smetaně.

Tak zhruba je to.
Je to na palici,
Po noci zavírám
světnici na petlici.
V té kleci třesu se zimou,
jak mě ocel v ruce zebe.
Je mi špatně ze sebe
a je mi špatně z tebe.

A pak se budím
na dece ve 2:10
Byl to jen sen, říkám si
a srdce zklidňuje se.
To by se nemohlo stát,
to by nedávalo smysl,
to by bylo mimo mísu.

V tom snu jsem celé svoje jmění rozfofroval
za všechny dobré rady jak přijít ke jmění.
A dobré kamarády ignoroval
a u těch špatných jsem pak hledal pochopení.
A v tom snu slušní lidé byli vlastizrádci.
A ti noví slušní velebili holé lebky.
A chudé děti měli jsme na práci,
a za to jsme jim posílali samolepky.

Tak zhruba je to.
Je to na palici,
Po noci zavírám
světnici na petlici.
V té kleci třesu se zimou,
jak mě ocel v ruce zebe.
Je mi špatně ze sebe
a je mi špatně z tebe.

A pak se budím
na dece ve 2:10
Byl to jen sen, říkám si
a srdce zklidňuje se.

To by se nemohlo stát,
to by nedávalo smysl,
to by bylo mimo mísu.